

длъжностъ.» — Слѣпото омче тука ся осѫди и умрѣ въ пламъка.

Кога-то ся изгори *Лавренсъ* въ Колчестеръ, отъ зло-то обхожданіе съ него крака-та му бѣхъ толкози наранены, що-то Папишани-тѣ бѣхъ принудени да го занесѣтъ на единъ столъ на изгоряваніе-то. Кога-то той сѣдѣше на стола въ огъня, дойдохъ малки-тѣ дѣчица кои-то обыкаляхъ огънь-тъ и выкахъ: «Господи, испълни обѣщаніето си, и подкрѣпи рабъ-тъ си!» При тойзи случай Богъ си приготви отъ уста-та на младенци-тѣ едно хваленіе.

Кога-то *Саундерсъ* въ 1555 г. ся заведе до коль-тѣ за изгоряваніе, той обзе кѣла цалуваше го и извика: «Привѣтствуваамъ тебѣ, кръсте Христовъ! привѣтствуваамъ вѣченъ животъ!»

Скоро слѣдѣ това ся осѫди единъ на име *Барберъ* на изгоряваніе, заведохъ го въ Смитфieлдъ и го вързахъ до коль-тѣ. Връскы-тѣ на дърва-та бѣхъ нарядени и испълнителъ-тѣ на осаждданіе-то само чакаше още послѣднij-тѣ заповѣдь да запали огъня. Въ тѣзи многоважни минути пристигна извѣстие за смърть-тѣ на кралица-тѣ Марія и чиновници-тѣ бѣхъ задлъжени да спрѣть испълненіе-то, до гдѣ-то дойде заповѣдь отъ нова-тѣ кралица *Елисавета*. Понеже тя покровителствуваше Протестанти-тѣ, за това ся освободи Барберъ. Въ память-тѣ на това чудно избавленіе, при кое-то тойзи добъръ человѣкъ стана като, главия истрѣгнij-тѣ изъ огъня, той